

گروه تولید، تهیه کننده و مجری طرح بود و قابلیت‌های اثر به شکلی تنظیم شد که بتوانیم در این زمان محدود و با این بودجه معین و مشخص کار کنیم و ما نتیجه را دیدیم. حالا به طور مثال ممکن است از چهره‌های آنچنانی در این کار به خاطر بضاعت مالی استفاده‌ای نشده باشد، ولی همه بازیگرانی که انتخاب شدند در کار خودشان واقعا استاد هستند و درجه یک‌های این حرفه به حساب می‌آیند. بررسی این اثر گذاری باید توسط نهادهایی که آمار می‌گیرند، صورت بگیرد تا ببینیم این رقابت چقدر توانسته جواب بدهد، و یا به نسبت پولی که خرج شده، چقدر عقب بوده و یا به نسبت زمانی که صرف این کار شده چقدر توانسته با تماشایی‌ار تباط برقرار کند و اقبالی به وجود آورد. این‌ها چیزهایی است که به نظر من بعدها طی بررسی‌ها و آمارهایی که درمی‌آید مشخص می‌شود. اثر جذاب از کان متفاوتی دارد که یکی از آن‌ها قصه و داستان و فیلمنامه است. وقتی فیلمنامه یک اثر قابلیت جذب مخاطب را داشته باشد، ما نصف راه را رفته‌ایم. در کار ما هم فیلمنامه به شکلی بود که احساس کردیم بخش زیادی از مسیر را خودش با قوتی که دارد طی کرده‌است.

آقای تخشید با سابقه مدیریتی خوبی که دارند به نظرم بهترین گزینه برای تهیه کنندگی کاری مثل «وارش» بودند؛ شما هم این را قبول دارید؟ ایشان بیشتر از هر کسی به چم و خم تولیدهای سخت آشنا هستند.

بله کاملا. در این کار بخش زیادی از کیفیت، شرایط پخش، حضور آدم‌ها در کنار یکدیگر، امنیتی که ما در حین ساخت کار داشتیم، به واسطه حضور آقای تخشید و درک بالایی که ایشان از فضا و اتمسفر ساخت داشتند، تأمین شد و قطعاً حضور ایشان برای این کار خیلی کارساز بوده‌است. اگر این اثر توانسته با مخاطبش ارتباط برقرار کند، بخش زیادی از کیفیت مدیون ایشان است؛ چون واقعا برای کیفیت می‌جنگیدند. بارها ما به خاطر فضایی که در بخشی از کار ایجاد شده بود، باید زمان بیشتری را صرف می‌کردیم که ایشان با فراغ بال و سعه صدر این فضا را به ما و گروه تولید دادند تا بتوانیم کارمان را درست‌تر انجام دهیم.

به نظر من اینکه داستان در چه قالب و فرمی روایت شود، در چه دوم اهمیت قرار می‌گیرد. مهم این است که شما قصه خوبی داشته باشید، کارگردانی درستی را پیش بگیرید و آدم‌ها را درست سر جای خودشان قرار دهید. این کار، کاری است که با بضاعت تلویزیون و با یک هزینه متوسط ساخته شده‌است

که از فیلمبرداری گذشت؛ تمام بازیگرها به این نتیجه رسیدند که انتخاب خوبی صورت گرفته و خوشبختانه همه داشتیم در مسیر درست قدم برمی‌داشتیم.

در دوره‌ای هستیم که شبکه نمایش خانگی و سرویس‌های VOD در میان مردم خیلی جا باز کرده‌اند. به نظر شما تلویزیون از پس این رقابت برمی‌آید و آیا این مدیوم را برای رقابت مناسب می‌بینید؟

به نظر من اینکه داستان در چه قالب و فرمی روایت شود، در چه دوم اهمیت قرار می‌گیرد. مهم این است که شما قصه خوبی داشته باشید، کارگردانی درستی را پیش بگیرید و آدم‌ها را درست سر جای خودشان قرار دهید. این کار، کاری است که با بضاعت تلویزیون و با یک هزینه متوسط ساخته شده‌است. زمان فیلمبرداری هم به نسبت کارهای هم‌تراز خودش بسیار بسیار کمتر بوده‌است چون طی هشت ماه و ده روز انجام شد. این هم بر اساس برنامه‌ریزی

داشتید؟ چه کسانی بودند؟

ترجیح می‌دهم اسم شخص خاصی را نیاورم، ولی بله ما در زمانی که داشتیم برای جوانی وارش بازیگر انتخاب می‌کردیم، هم‌زمان با چند نفر از کسانی که شناخته شده‌تر هستند مذاکره کردیم و خدا را شکر می‌کنم که این اتفاق نیفتاد چون خانم طهوری به نظر من بهترین انتخاب برای این نقش و این کار بودند. ما هم‌زمان که داشتیم بازیگران را رصد می‌کردیم و با آن‌ها وارد صحبت شده بودیم که به دلیل مشغله یا هر دلیل دیگری همکاری با آن‌ها میسر نشد؛ از تمام کسانی که فکر می‌کردیم ممکن است برای این نقش مناسب باشند تست گرفتیم. این تست از ابتدای پیش تولید حدوداً دو ماه طول کشید. ممکن بود بعضی از بازیگران یا برخی از عوامل نگران این باشند که این ارتباط صورت نگیرد و چون شخصیت وارش یک شخصیت اصلی بود و قصه هم حول محور او می‌چرخید، نتواند آن قابلیت‌های خودش را بروز دهد، ولی من مطمئن بودم که این اتفاق می‌افتد و بعد از یکی، دو روز

